

مشق شب

غرب به اندازه کافی پاتریوت ندارد!

خالی کردن انبارهای صنایع دفاعی ناتو، کشورهای عضو این اتحاد نظامی را در برگزاری عملیات‌های گسترده مداوم خود، با مشکل مواجه کرده است.

در مورد موشک‌های پاتریوت، این مشکل به مراتب بزرگتر است، زیرا ساخت تسلیحات دقیق مانند موشک‌های پدافند هوایی، زمان بسیار بیشتری را نسبت به ساخت گلوله‌های هدایت‌ناپذیر توپخانه به خود اختصاص می‌دهد. حمله روسیه به اوکراین باید چرخ پایگاه‌های صنعتی ناتو - از جمله شرکت‌های ساخت مهمات و ماشین‌های حیاتی - را دوباره به گردش درآورد، اما این کار زمان‌بر خواهد بود. تا زمانی که تولیدات تسلیحاتی غرب افزایش یابد، با توجه به تقاضاهای شدید کنونی، این خطر وجود دارد که کمک به اوکراین به قیمت کاهش قدرت بازدارندگی غرب در برابر چین برای

برخی بیم آن دارند که حمایت نظامی از اوکراین تنش‌ها را تشدید کند، اما این دلیل اجتناب اولیه آمریکا از ارسال سامانه‌های پاتریوت به کی‌یف نبود، بلکه مشکل آنجاست که واشنگتن حتی برای دفاع از نیروهای خود در هند-آرام نیز به تعداد کافی پاتریوت ندارد.

علاوه بر این، استفاده‌کنندگان فعلی این سامانه از جمله سوئد و عربستان سعودی هم همچنان خواستار دریافت پاتریوت‌های بیشتر هستند. ریاض ماهانه تعداد زیادی از این موشک‌ها را صرف دفاع از زیرساخت‌های ملی حیاتی خود می‌کند. این در حالی است که سرعت تولید این سامانه‌ها در آمریکا پایین است. از برخی جهات، این مشکل در تامین بازتاب‌کننده یک چالش بزرگتر در تامین مهمات اوکراین است. نیروهای مسلح اوکراین مهمات خود را با سرعتی مصرف می‌کنند که به مراتب بیشتر از سرعت ارسال مهمات از غرب است.

باید گفت که سامانه پاتریوت با وجود «توانمندی بالا!!» مصونیت فوری ایجاد نمی‌کند، پس احتمالاً حملات روسیه به زیرساخت‌های انرژی اوکراین در آینده نزدیک ادامه خواهد یافت. پاتریوت سامانه‌ای پیچیده است که نگهداری و کار با آن دشوار است. تجهیزاتی که قبلاً بدون آموزش کافی درباره نگهداری و تعمیر آنها در اختیار اوکراین قرار گرفته، امروز با مشکل مواجه شده‌اند. اطمینان از اینکه اوکراینی‌ها بتوانند این سامانه را به طور پایدار به کار گیرند، زمان می‌برد.

از آنجا که ذخیره موشک‌های پدافند هوایی اوکراین سقوط کرده، این کشور به شکلی فزاینده به حمایت بین‌المللی وابسته شده است، از جمله در تامین بخش عمده‌ای از مهمات توپخانه و خودروهای زرهی مورد نیاز خود. این وابستگی خطرانی را در پی دارد، خصوصاً در مورد سامانه‌هایی که در انبارهای متحدان اوکراین کثرت چندانی ندارند.

حمایت از استقلال تایوان تمام شود. آمریکا و دیگر شرکای اوکراین در مواجهه با این فشارهای شدید، باید سه نکته را همزمان در نظر بگیرند:

۱. سلاح‌هایی به اوکراین بدهند که ارتش این کشور ظرفیت آموزش دیدن برای کار با آنها را داشته باشد، ۲. صنایع دفاعی ناتو توانایی تولید پایدار آن سلاح‌ها را داشته باشند و ۳. همچنین نیازهای امنیتی خود کشورهای اهداکننده هم رفع شود.

از این منظر، گرچه سامانه پاتریوت گزینه خوبی برای رهگیری موشک‌های کروز و بالستیک است که شهرهای اوکراین را هدف گرفته، اما نیروهای پدافند دفاعی اوکراین باید درک کنند که قرار نیست منبع ناتمامی از این موشک‌ها را در اختیار داشته باشند و باید در استفاده از آنها گزینشی عمل کنند. اگر کی‌یف بخواهد از سامانه پاتریوت برای رهگیری پهپادهای روسیه استفاده کند، به سرعت

می‌کردند، اما کم‌کم استفاده از آنها گسترده‌تر شد و در آزادسازی خرسون هم کمک کرد. در نهایت نرخ مصرف آنها به شکل چشمگیری افزایش یافته و از نرخ واردات از غرب، پیشی گرفت.

موشک‌هایش را تمام خواهد کرد. این اتفاقی است که برای راکت‌های دوربرد **GMLRS** هم افتاد. گرچه نیروهای اوکراین در ابتدا از این راکت‌ها تنها برای رهگیری اهداف با اولویت بالا استفاده

